

P e t y c j a

Pani
Joanna Kluzik-Rostkowska
Minister Edukacji Narodowej
P e t y c j a

Uczestnicy Ogólnopolskiej Manifestacji Pracowników Oświaty ZNP wzywają Ministra Edukacji Narodowej do podjęcia rzeczywistego dialogu ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego w sprawach dotyczących: zwiększenia nakładów na edukację, poszanowania zawodu nauczyciela, podwyżek wynagrodzeń nauczycieli, zahamowania likwidacji szkół i placówek oświatowych, zaprzestania łamania prawa przez samorządy, wzmocnienia roli nadzoru pedagogicznego.

U z a s a d n i e n i e Uczestnicy Ogólnopolskiej Manifestacji Pracowników Oświaty ZNP wyrażają dezaprobatę wobec rezultatów dotychczasowych działań Ministra Edukacji Narodowej w zakresie kreowania strategii polityki oświatowej państwa. Szczególną rolą Ministra Edukacji Narodowej jako swobodnego strażnika Konstytucji RP w obszarze edukacji jest tworzenie rozwiązań systemowych służących realizacji praw obywateli do publicznej edukacji na najwyższym poziomie. Natomiast z dużym niepokojem obserwujemy narastający chaos w zakresie polityki oświatowej państwa. Podejmowane przez resort działania mają charakter reaktywny i doraźny, daleki od długofalowej metody kształtowania tej najważniejszej dziedziny życia społecznego. Przykładem tego rodzaju działań stanowi między innymi sposób wdrażania: • obniżenia wieku obowiązku szkolnego, • kształcenia uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych w szkołach ogólnodostępnych, • bezpłatnego podręcznika dla uczniów klasy pierwszej szkoły podstawowej. Jednocześnie poważne obawy budzi: • brak koncepcji kształcenia kandydatów do wykonywania zawodu nauczyciela, • brak skutecznego hamulca wobec narastającego procesu prywatyzacji szkół, • chaos legislacyjny skutkujący postanowieniami Trybunału Konstytucyjnego. Od kilku lat maleją nakłady na edukację! Mamy do czynienia z utrzymaniem wieloletniego spadku udziału wydatków na oświatę w relacji do PKB: w roku 2015 udział ten wynosił tylko 2,52%. To kolejny rok spadku! Nakłady na oświatę nie odzwierciedlają rzeczywistych, niezbędnych potrzeb w zakresie edukacji i wychowania. Wobec narastających problemów finansowych jednostek samorządu terytorialnego, domagamy się zmian w systemie finansowania zadań oświatowych państwa. Oczekujemy finansowania wynagrodzeń nauczycieli z dotacji celowej pochodzącej z budżetu państwa, uwzględnienia finansowania przedszkoli publicznych prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego w części oświatowej subwencji ogólnej, zmiany zasad wspierania finansowania oświaty niepublicznej ze środków publicznych. Ranga społeczna zawodu nauczyciela i wiążąca się z tym jakość kształcenia jest zbyt ważną sprawą, by podejmować kluczowe decyzje o zmianach pragmatyki nauczycielskiej głównie na podstawie rachunku ekonomicznego. Działania niektórych decydentów oświatowych, zarówno na szczeblu lokalnym, jak i centralnym, wymierzone przeciwko nauczycielom prowadzą do pozbawienia ich niezależności i poczucia bezpieczeństwa w zawodzie. Za krzywdzące uważamy rozpowszechnianie informacji dotyczących Karty Nauczyciela, która jak twierdzi Pani Minister „jest grzybem na ścianie”. Oczekujemy od Ministra Edukacji Narodowej posługiwania się faktami dotyczącymi zapisów zawartych w Karcie Nauczyciela. Pragmatyka tego zawodu ma 89 lat. Dzisiejsze prawa i obowiązki określone w Karcie Nauczyciela to rodzaj układu zbiorowego, który obowiązuje w szkołach i placówkach oświatowych prowadzonych przez samorządy na terenie całego kraju. W związku z tym, z coraz większym niepokojem przyjmujemy szkalujące, nieprawdziwe wypowiedzi w sprawie zawodu nauczyciela formułowane przez Ministra Edukacji Narodowej. Rozpowszechnianie fałszywych informacji o czasie pracy nauczycieli, rzekomych przywilejach określonych w Karcie Nauczyciela, a także wysokości osiąganych przez nauczycieli wynagrodzeń przekraczających 5.000 zł., to dowód na konfrontowanie środowiska nauczycielskiego z opinią publiczną oraz dyskredytowanie pracy i dorobku nauczycieli. Zdecydowanie sprzeciwiamy się każdej nieprzemyślanej zmianie statusu zawodowego nauczycieli. Domagamy się poszanowania naszych praw i naszego dorobku zawodowego! Oczekujemy od Ministra Edukacji Narodowej przedstawienia opinii publicznej prawdziwych danych dotyczących wynagrodzeń nauczycieli, a także ich czasu pracy. Za niedopuszczalne uznajemy rozpowszechnianie informacji odbiegających od rzeczywistości. Czas pracy nauczyciela jest ściśle określony w Karcie Nauczyciela. Tymczasem jak wynika z badań przeprowadzonych przez Instytut Badań Edukacyjnych przekracza określony ustawą wymiar, tj. 40 godzin. Kwestia wynagrodzeń to również temat wymagający od Ministra Edukacji Narodowej posługiwania się prawdą. Obowiązujący system wynagrodzeń opracowany przez ministra Mirosława Handkego wymaga zmiany, bowiem w tzw. średniej wynagrodzeń uwzględnia się aż 16 dodatków, z czego tylko dwa elementy są gwarantowane, tj. płaca zasadnicza i dodatek stażowy od czwartego roku pracy. Stale rośnie różnica pomiędzy średnią płacą pedagoga a średnią krajową. Wzrost wynagrodzeń nauczycieli jest zamrożony od trzech lat! Żądamy podjęcia procedur uzgodnieniowych projektu rozporządzenia płacowego, ze szczególnym uwzględnieniem postulatu podwyżki wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli w 2016 r. Oczekujemy zwiększenia udziału płacy zasadniczej nauczycieli w średnim wynagrodzeniu oraz przyjęcia zasady, że minimalny wzrost

udziału zasadniczego w średnim wynagrodzeniu nauczyciela dyplomowanego będzie wynosił 65%, corocznego wzrostu stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, a także powrotu do zasady, że podwyższenie wynagrodzenia dla nauczycieli następuje nie później niż w ciągu 3 miesięcy po ogłoszeniu ustawy budżetowej, z wyrównaniem od 1 stycznia danego roku. Domagamy się finansowego uznania pracy nauczycieli i 10-procentowych podwyżek od stycznia 2016 roku! Niezrozumiałym jest fakt wspierania przez Ministra Edukacji Narodowej procesu przekazywania szkół i placówek oświatowych do prowadzenia innym niż samorząd podmiotom. Minister edukacji powinien stać na straży spójności systemu, dbać o rozwój oświaty publicznej, a nie wpisywać się do grona jej likwidatorów. Od 2007 r. zamknięto ponad dwa tysiące szkół, często przy biernej postawie resortu edukacji, a nawet przy wsparciu Ministra edukacji. Część samorządów wszystkie prowadzone przez siebie placówki oświatowe przekazało do prowadzenia fundacjom, stowarzyszeniom lub spółkom. Od kilku lat mamy do czynienia z ograniczeniem sieci publicznych placówek na rzecz podmiotów prywatnych. Nie jesteśmy przeciwnikami szkół prywatnych, natomiast nie możemy pogodzić się z faktem, że oświata niepubliczna zaczyna zastępować oświatę publiczną, a przy braku określonych zapisów ustawowych staje się intratnym źródłem dochodów. Żądamy zahamowania procesu likwidowania i przekazywania szkół i placówek prowadzonych przez samorządy. Domagamy się takich mechanizmów prawnych, które uniemożliwią demontaż publicznej oświaty i powstrzymają zatrudnianie pracowników oświaty na gorszych warunkach! Wobec eskalacji naruszeń prawa oświatowego dotyczących procedur związanych z likwidowaniem szkół publicznych i przekazywaniem ich do prowadzenia innym podmiotom oraz bezprawnej ingerencji w organizację pracy szkoły organów jednostek samorządu terytorialnego, domagamy się podjęcia inicjatywy ustawodawczej w celu ustalenia zasad wykonywania skutecznego nadzoru prawnego nad działalnością samorządu terytorialnego, a jednocześnie zwiększenia kontroli nad jakością merytoryczną i jednolitością orzecznictwa organów sprawujących ten nadzór. Wzywamy Ministra edukacji do zainicjowania zmian w przepisach prawa oświatowego mających na celu zapewnienie kuratorom oświaty możliwości skutecznego sprawowania nadzoru pedagogicznego nad prawidłową realizacją polityki oświatowej państwa przez jednostki systemu oświaty. Domagamy się przywrócenia kuratorom oświaty uprawnień decyzyjnych wobec szkół i ich organów prowadzących, w szczególności w zakresie kształtowania sieci szkół, likwidacji i przekształceń jednostek systemu oświaty, zatwierdzania arkuszy organizacyjnych szkół. Rozwiązanie wymienionych wyżej kwestii wymaga woli podjęcia przez Ministra Edukacji Narodowej dialogu z partnerem społecznym jakim jest Związek Nauczycielstwa Polskiego. Od dłuższego czasu na te rozmowy czekamy. Niestety, bez rezultatu. Dlatego przyszliśmy dziś pod gmach Ministerstwa Edukacji Narodowej. Liczymy, że ta forma wyrażenia niezadowolenia przez protestujących pracowników oświaty wywoła u Pani Minister refleksję i doprowadzi do dialogu. Domagamy się rzeczywistego dialogu! Za UCZESTNIKÓW OGÓLNOPOLSKIEJ MANIFESTACJI PRACOWNIKÓW OŚWIATY ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO Prezes ZNP Sławomir Broniarz Warszawa, 18 kwietnia 2015 r.